

UOHSX0012YWH

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.1.2009

Č. j.: UOHS-R132/2008/VZ-271/2009/310/JHa

V Brně dne 12. ledna 2009

V řízení o žádosti o obnovu řízení podané dne 27.6.2008 společností

- **STV Group a. s., IČ 26181134, se sídlem Žitná 45, 110 00 Praha 1**, právně zast. advokátem JUDr. Pavlem Dejlem, LL.M., Ph.D., se sídlem AK Kocián Šolc Balaščík, Jungmannova 24, 110 00 Praha,

ve věci řízení o rozkladu vedeného předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. 3R81/05, který byl podán dne 19.10.2005 společností STV Group a. s., se sídlem Žitná 45, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 22.9.2005 č. j. S 549-R/05-300/140/OŠ, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **České republiky – Ministerstva obrany, se sídlem Tychonova 1, 160 00 Praha 6**, učiněných při zadání veřejné zakázky „**Revize munice 152 mm EOFd**“ podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, které bylo pravomocně ukončeno dne 28.12.2005, jsem podle § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Žádost o obnovu řízení o rozkladu sp. zn. 3R81/05

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Dosavadní průběh věci

Dotčené správní řízení a řízení o rozkladu

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), zahájil dne 1.8.2005 správní řízení sp. zn. S549-R/05-300 (dále jen „dotčené správní řízení“), na základě návrhu společnosti STV Group a. s., IČ 26181134, se sídlem Žitná 45, 110 00 Praha 1, právně zast. advokátem JUDr. Pavlem Dejlem, LL.M., Ph.D., se sídlem AK Kocián Šolc Balaščík, Jungmannova 24, 110 00 Praha (dále jen „žadatel“), ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – České republiky – Ministerstva obrany, se sídlem Tychonova 1, 160 00 Praha 6 (dále jen „zadavatel“), učiněných při zadání veřejné zakázky „Revize munice 152 mm EOFd“ podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“).
2. Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad rozhodnutí č. j. S549-R/05-300/140/OŠ ze dne 22.9.2005, kterým správní řízení zastavil, neboť neshledal porušení zákona. Úřad konstatoval, že zadavatel při zadání veřejné zakázky společnosti VOP-26 Šternberk, s. p., se sídlem Olomoucká 175, 785 01 Šternberk (dále jen „státní podnik“), byl oprávněn postupovat podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona, neboť předmět veřejné zakázky byl hlavním předmětem podnikání státního podniku, který zadavatel založil.
3. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel rozklad, který předseda Úřadu dne 20.12.2005 rozhodnutím č. j. 3R81/05-Fr zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí se předseda Úřadu vyjadřoval k námitce rozkladu, že „revize munice“ nebyla v době zadání veřejné zakázky hlavním předmětem podnikání státního podniku a do zakládací listiny státního podniku byla uvedena až po zadání veřejné zakázky, respektive předseda Úřadu odpovídal na otázku, zda „revizi munice“ bylo možno podřadit pod předmět činnosti, kterou měl státní podnik zapsanou v době zadání veřejné zakázky. V této souvislosti předseda Úřadu vyjmenoval jednotlivé činnosti, které tvořily předmět činnosti státního podniku v rozhodné době, mimo jiné i činnost „vývoj, výroba, opravy, úpravy, nákup, prodej, přeprava, uschovávání, půjčování, znehodnocování a ničení střeliva“ a konstatoval, že revize (slovo revize = kontrola, přezkoumávání) patřila mezi hlavní činnosti státního podniku již v den vynětí zakázky z režimu zákona.
4. Uvedené rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. 3R81/05-Fr ze dne 20.12.2005 nabylo právní moci dne 28.12.2005 a tímto dnem bylo dotčené správní řízení pravomocně ukončeno.

Související správní řízení

5. Dne 23.3.2006 obdržel Úřad od žadatele návrh na přezkoumání úkonů státního podniku jako zadavatele při zadávání veřejné zakázky „Revize munice 152 mm EOFd“, na kterou státní podnik uzavíral smlouvy o dílo se společnostmi Poličské strojírny a. s. a Explosia a. s. Na základě uvedeného návrhu bylo ve věci zahájeno správní řízení (dále jen „související správní řízení“), které Úřad rozhodnutím č. j. VZ/S084/2006-05806/2006/550-OŠ ze dne 4.5.2006 zastavil, neboť konstatoval, že není věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu. V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvedl, že vzhledem k tomu, že předmětem zakázky je výroba, koupě nebo oprava zbraní,

zbraňových systémů, střeliva nebo zabezpečení dalšího vojenského materiálu pro zajištění obrany nebo bezpečnosti státu, na kterou se podle § 4 odst. 1 písm. b) zákona tento zákon nevztahuje, nemusel státní podnik postupovat podle zákona.

6. Toto rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 19.9.2006 č. j. 3R 061/06-Fr, v jehož odůvodnění se mimo jiné řeší, zda pojem „revize“ munice lze podřadit pod pojem „oprava“ munice a v této souvislosti vychází předseda Úřadu ze závěrů znaleckého posudku doc. Dr. Ing. Jiřího Chládky, podle kterého studovaný případ „Revize munice 152 mm EOFd“ lze definovat jako plánovaný „zvláštní druh oprav větších vad munice“ a takto získaná munice je rovnocenná s municí nově vyrobenou. Úřad tedy dle názoru předsedy Úřadu postupoval správně, když veřejnou zakázku podřadil pod režim § 4 odst. 1 písm. b) zákona, podle kterého se zákon nevztahuje na zadávání zakázek, jestliže jejich předmětem je výroba, koupě nebo oprava zbraní, zbraňových systémů, střeliva nebo zabezpečení dalšího vojenského materiálu pro zajištění obrany nebo bezpečnosti státu. Toto rozhodnutí předsedy Úřadu nabylo právní moci dne 29.9.2006.

Soudní přezkum souvisejícího správního řízení

7. Proti rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. 3R 061/06-Fr ze dne 19.9.2006 podal žadatel správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který rozsudkem č. j. 62 Ca 43/2006-103 ze dne 13.13.2007 napadené rozhodnutí předsedy zrušil, neboť zjistil, že se předseda Úřadu v řízení nezabýval druhým znaleckým posudkem, který měl k dispozici žadatel a jehož závěry jsou v jednoznačném rozporu se závěry posudku, že kterého bylo vycházeno během souvisejícího správního řízení. Předseda Úřadu vycházel ze závěru, že revize munice je zvláštním druhem oprav větších vad munice, zatímco posudek žadatele dospívá k závěru, že oprava munice je pouze jednou z dílčích činností, která se může při revizích munice vyskytnout a práce prováděné při revizích munice nejsou totožné s pracemi prováděnými při opravách munice. Úřad tedy dle názoru soudu neodpověděl na klíčovou otázku, zda revize je opravou. Z uvedeného důvodu soud rozhodnutí předsedy Úřadu zrušil a uvedl, že teprve až bude správním orgánem posouzena předmětná klíčová otázka, zda to, co je předmětem veřejné zakázky, tedy revize předmětné munice, lze podřadit pod pojem oprava střeliva, pak se soud může zabývat souladem v postupu při zadávání této veřejné zakázky se zákonem o veřejných zakázkách a i s evropskou úpravou. Rozsudek nabylo právní moci dne 18.2.2008.

II. Žádost o obnovu dotčeného správního řízení sp. zn. 3R 81/05

8. Dne 27.6.2008 doručil žadatel Úřadu podání označené jako „Podnět na zahájení obnovy řízení“ o rozkladu vedeného Úřadem pod sp. zn. 3R 81/05 a ukončeného rozhodnutím č. j. 3R 81/05-Fr ze dne 20.12.2005, které nabylo právní moci dne 28.12.2005.
9. Žadatel ve svém podání odkazuje na výše citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13.12.2007 č. j. 62 Ca 43/2006-103 a dále na posudek zpracovaný dne 18.3.2008 doc. Ing. Janem Komendou. Z těchto podkladů dle názoru žadatele vyplývá, že je chybný závěr předsedy Úřadu, podle kterého „revizi“ je možno definovat jako zvláštní druh „opravy“ a z toho důvodu není nutné zadávat zakázku na revizi munice způsobem podle zákona. Žadatel má za to, že tato skutečnost je novou skutečností, která má dopad na původní řízení a může odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování předsedy Úřadu.

10. Žadatel má dále za to, že pokud by v rámci dotčeného řízení vyšlo najevo, že předmětná veřejná zakázka nebude realizována státním podnikem jako koncovým zhotovitelem, nebylo by možno použít pro její zadání výjimku dle § 4 odst. 1 písm. k) zákona. Přestože pak následně byla žadateli známa skutečnost, že došlo k zadání dotčené zakázky dalšímu subjektu, podává žadatel žádost o obnovu řízení až nyní, jelikož bylo zřejmé, že dříve by zadavatel využil možnosti dané mu ustanovením § 4 odst. 1 písm. b) zákona a podřadil by veřejnou zakázku pod pojem opravy munice. Nyní je však dle názoru žadatele jisté, že výjimka dle § 4 odst. 1 písm. b) zákona není na daný případ aplikovatelná a žadatel nemohl tuto skutečnost uplatnit již v původním řízení, neboť byla postavena na jisto až v nedávné době.
11. Pokud by předseda Úřadu zjistil, že řízení o rozkladu nelze zahájit na základě žádosti, žadatel dále poukazuje na to, že o obnově řízení může dle § 100 odst. 3 správního řádu rozhodnout z moci úřední i správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Jako zdůvodnění svého podnětu tak žadatel uvádí mimo jiné i to, že důkazy provedené v rámci předchozího správního řízení se ukázaly jako nepravdivé. Žadatel tak usuzuje z toho, že předseda Úřadu měl při svém rozhodování vycházet ze skutečnosti, že předmětná veřejná zakázka bude realizována státním podnikem (a toto tvrzení bylo dle přesvědčení žadatele zcela jistě podloženo důkazy), přičemž následně se toto tvrzení ukázalo nepravdivým a nepravdivé proto musely být i důkazy tento závěr potvrzující.
12. Žadatel dále uvádí, že pokud by předseda Úřad z jakéhokoliv důvodu nerozhodl o obnově řízení, je toto podání nutno považovat za podnět k zahájení nového řízení, neboť zadáním předmětné veřejné zakázky mimo rámec zákona došlo k porušení tohoto zákona.

III. Řízení o žádosti

13. Po projednání žádosti a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení oprávněnosti žádosti o obnovu řízení a důvodů v této žádosti uvedených, jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
14. Žádost o obnovu řízení je třeba zamítnout jako opožděnou, neboť nebyla dodržena lhůta podle § 110 odst. 2 správního řádu. Současně jsem zjistil, že skutečnosti v této žádosti uvedené neodůvodňují postup podle § 100 odst. 3 správního řádu. V rámci řízení o žádosti jsem pak neshledal ani důvody pro zahájení nového řízení ve věci.

IV. Odůvodnění rozhodnutí

K důvodům opožděnosti žádosti

15. Podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci obnoví na žádost účastníka mimo jiné tehdy, pokud vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, a nebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, to vše za předpokladu, že tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

16. V šetřeném případě doručil žadatel dne 27.6.2008 Úřadu podání označené jako „Podnět na zahájení obnovy řízení“, které jsem podle jeho skutečného obsahu posoudil ve smyslu § 37 odst. 1 správního řádu jako žádost na zahájení obnovy řízení o rozkladu, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. 3R81/05-Fr ze dne 20.12.2005. Novou, dříve neznámou skutečností, která ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu může odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem dotčeného řízení, pak má být dle tvrzení žadatele rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13.12.2007 č. j. 62 Ca 43/2006-103, který nabyl právní moci dne 18.2.2008, respektive nové právní názory v tomto rozsudku vyslovené. Uvedený rozsudek se dle názoru žadatele dá interpretovat v tom smyslu, že předmět plnění veřejné zakázky přezkoumávané Úřadem v dotčeném správním řízení nelze podřadit pod výjimku dle § 4 odst. 1 písm. b) zákona, tedy že „revize“ munice, která je předmět plnění této veřejné zakázky, není zvláštním druhem „opravy“ munice, která spadá pod výjimku podle posledně citovaného ustanovení zákona.
17. K žádosti uvádím, že tato byla podána opožděně, když žadatel nedodržel lhůtu 3 měsíců podle § 100 odst. 2 správního řádu ode dne, kdy se o tvrzených důvodech obnovy dozvěděl. Jak totiž vyplývá z předložených dokladů, žadatel spatřuje důvody obnovy v obsahu rozsudku Krajského soudu v Brně, který nabyl právní moci dne 18.2.2008. Je proto zřejmé, že nejpozději k tomuto datu se žadatel dozvěděl o obsahu tohoto rozsudku, neboť nejpozději k tomuto dni mu byl předmětný rozsudek jakožto účastníkovi soudního řízení doručen. Nejpozději ode dne následujícího po dni 18.2.2008 proto počala běžet lhůta 3 měsíců, ve které mohl žadatel dle § 100 odst. 2 správního řádu požádat o obnovu řízení, a tato lhůta pak skončila dne 18.5.2008. Vzhledem k tomu, že žadatel podal svou žádost k Úřadu až dne 27.6.2008, učinil tak po uplynutí zákonné lhůty. Žádost tak nebyla podána řádně a v souladu se správním řádem, a předsedovi Úřadu proto nezbylo, než žádost již z tohoto důvodu zamítnout ve smyslu § 100 odst. 6 správního řádu, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

K neexistenci důvodů pro obnovu řízení z moci úřední

18. Podle § 100 odst. 3 správního řádu může orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, rozhodnout o obnově řízení z moci úřední, jestliže je dán některý z důvodů dle § 100 odst. 1 správního řádu a jestliže je na novém řízení veřejný zájem, a to v tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí. V dotčeném případě je orgánem, který rozhodoval v posledním stupni, předseda Úřadu. V řízení o žádosti jsem proto rovněž zkoumal, zda důvody tam uvedené po faktické stránce odůvodňovaly postup podle § 100 odst. 3 správního řádu, tedy zda-li se nejedná o skutečnosti nebo důkazy, které neexistovaly v době původního řízení a které žadatel nemohl v původním řízení uplatnit. V této souvislosti jsem pak dospěl k závěru, že nebyly dány ani důvody pro obnovu řízení z moci úřední, neboť žadatelem nově předkládané skutečnosti žádným způsobem nepopírají právní závěry, ke kterým Úřad a předseda Úřadu dospěl v rámci správního řízení, o jehož obnovu žadatel usiluje. Tyto skutečnosti tak neodůvodňují jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, a tedy nebyl splněn základní požadavek § 100 odst. 1 správního řádu.
19. Po seznámení se s právními závěry žadatelem odkazovaného rozsudku mám totiž i nadále za to, že předmětnou zakázku byl zadavatel oprávněn zadat státnímu podniku

mimo režim zákona, neboť tato spadala pod výjimku dle § 4 odst. 1 písm. k) zákona, když předmět veřejné zakázky byl hlavním předmětem podnikání státního podniku.

20. V této souvislosti jsem se zabýval obsahem tří znaleckých posudků, které byly v předmětné věci vyhotoveny. Odborný posudek doc. Dr. Ing. Jiřího Chládky ze dne 7.9.2006 dospívá k závěru, že studovaný případ „Revize munice 152mm EOFd“ lze definovat jako plánovaný „zvláštní druh oprav větších vad munice“. Odborný posudek Ing. Miroslava Maštálky ze dne 21.5.2006 naproti tomu uzavírá, že u revize náboje 152 mm EOFd tvoří plánované opravy dílčích komponentů pouze malou část rozsahu prací prováděných v rámci revize munice, a práce prováděné při revizích munice nejsou totožné s pracemi při opravách munice. Oprava munice je podle názoru znalce pouze jednou z dílčích činností, která se může při revizích munice vyskytnout. Doc. Ing. Jan Komenda, CSc., pak ve svém odborném posudku ze dne 18.3.2008 vyslovuje závěr, že i když případnou součástí technologického postupu revize mohou být dílčí opravy, revize jako celek opravou není a hlavní obsahová náplň pojmu revize munice nemůže být spojována s opravou, která i pokud je vůbec prováděna, představuje zanedbatelnou část celého procesu revize. Opravy munice mohou být podle znalce prováděny nejen v rámci revizí, ale i mimo ně, a proto nelze pojem revize munice podřadit pod pojem oprava munice. Všichni autoři znaleckých posudků se pak shodují na to, že revidovaná munice je rovnocenná s municí nově vyrobenou.
21. K výše uvedeným závěrům znaleckých posudků uvádím, že meritem právního posouzení dotčeného rozhodnutí předsedy Úřadu byla odpověď na otázku, zda předmět veřejné zakázky, tedy revize munice, fakticky spadal do předmětu činnosti státního podniku „vývoj, výroba, opravy, úpravy, nákup, prodej, přeprava, uschovávání, půjčování, znehodnocování a ničení střeliva“. V této souvislosti pak předseda Úřadu vyslovil názor, že slovo revize se rovná kontrola či přezkoumávání, a tedy uzavřel, že předmět veřejné zakázky do předmětu činnosti státního podniku spadá. Obsahem předmětného rozhodnutí tedy není tvrzení, že „revize“ je „opravou“, a tedy nelze bez dalšího tvrdit, že závěry znaleckých posudků přímo zpochybňují toto rozhodnutí. Současně je však třeba zohlednit, že meritem posouzení není definice „opravy a „revize“, ale meritem posouzení je to, zda byl státní podnik v rozhodné době oprávněn provádět revizi munice. V tomto smyslu i nadále zastávám názor, že byl.
22. Pokud byl totiž státní podnik oprávněn k opravám munice, tedy k činnosti, která může být pouze dílčí součástí revize a mírou zásahu do munice nedosahuje intenzity zásahu při revizi, a současně pokud byl státní podnik oprávněn rovněž k výrobě munice, stejně jako k jejímu znehodnocování a ničení, kteréžto činnosti představují maximální myslitelný zásah do existence munice jako takové, je zřejmé, že zadavatel byl oprávněn a kvalifikován k veškerému myslitelnému nakládání s předmětnou municí, a tedy i k úkonům, které jsou součástí revize munice. K definici činnosti státního podniku totiž v této souvislosti nelze přistupovat striktně formálně a ze skutečnosti, že revize nebyla výslovně uvedena v jeho zakládací listině dovozovat, že k ní nebyl oprávněn, a tedy že netvořila součást předmětu jeho činnosti. Pokud je totiž subjekt oprávněn k zásahům, které nedosahují intenzity posuzovaného zásahu, a současně je oprávněn k zásahu, jehož intenzitou je intenzita posuzovaného zásahu převyšována, pak je zcela jistě oprávněn a kvalifikován i k veškerým činnostem „mezi“ těmito dvěma krajními body.

23. Vzhledem k výše uvedenému tedy konstatuji, že žadatelem předkládané skutečnosti neměly vliv na správnost meritorního zjištění předmětného rozhodnutí předsedy Úřadu, a tedy nemohou být důvodem pro obnovu dotčeného správního řízení o rozkladu.

Ke tvrzené nepravdivosti provedených důkazů

24. Žadatel konečně namítá, že závěry dotčeného rozhodnutí předsedy Úřadu ohledně zákonnosti postupu zadavatele vycházely rovněž z toho, že nedojde k realizaci zakázky formou subdodávek od dalších subjektů. Tato skutečnost se však později nepotvrdila, a proto pokud Úřad měl pro tuto skutečnost důkazy, dovozuje žadatel, že tyto důkazy musely být nepravdivé.
25. K námitce uvádím, že žadatel se zde dopouští částečné dezinterpretace dotčeného rozhodnutí předsedy Úřadu. V tomto rozhodnutí totiž není uvedeno, že postup zadavatele je zákonný pouze za předpokladu, že nedojde k subdodavatelskému plnění veřejné zakázky. Předseda Úřadu naopak ve druhém odstavci na straně 3. rozhodnutí dokonce počítá s možností, že by případně mohlo dojít k dalšímu zadání předmětu veřejné zakázky a v této souvislosti pouze připomíná, že by státní podnik v takovém případě vystupoval v roli zadavatele podle zákona, a tedy by musel tyto subdodávky realizovat v souladu se zákonem. Je tedy zřejmé, že Úřad ani předseda Úřadu nezkoumali okolnosti dalšího postupu státního podniku, když tyto nebyly předmětem projednávané věci, a proto o následném postupu státního podniku nebyly pořizovány žádné důkazy, které by bylo možno nyní označit za nepravdivé. Tvrzení žadatele je tak v tomto bodě zcela nepodložené a ryze spekulativní, když žadatel pomíjí, že pokud by takové důkazy byly pořizeny, tvořily by podklad rozhodnutí a v takovém případě by s nimi byl žadatel jako účastník správního řízení seznámen již v době vedeného správního řízení a mohl by se k nim vyjádřit, případně podat návrh na jejich doplnění. Skutečnost, že nebyl s žádnými důkazy seznámen, nejlépe dosvědčuje to, že Úřad žádné žadatelem dovozované důkazy nepořizoval. Námitka nepravdivosti důkazů pořizovaných v dotčeném správním řízení je tak zcela bezdůvodná.

V. Závěr

26. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky dle § 100 odst. 1 písm. a), 3 a 4 správního řádu pro obnovu řízení z moci úřední, ani podmínky § 101 správního řádu pro provedení nového řízení ve věci a uzavírám, že žádost bylo třeba zamítnout z důvodu její opožděnosti, jak bylo uvedeno výše.
27. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody pro zamítnutí žádosti, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze podle § 100 odst. 6 in fine správního řádu odvolat ve lhůtě 15 dnů k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Pavel Dejl, LL.M., Ph.D., advokát se sídlem AK Kocián Šolc Balaščík, Jungmannova 24, 110 00 Praha
2. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce